

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 marca 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Zjednoczone Królestwo] – The Queen, na wniosek PJSC Rosneft Oil Company, dawniej OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury; Secretary of State for Business, Innovation and Skills; Financial Conduct Authority

(Sprawa C-72/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Środki ograniczające przyjęte w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie — Przepisy decyzji 2014/512/WPZiB i rozporządzenia (UE) nr 833/2014 — Ważność — Właściwość Trybunału — Umowa o partnerstwie UE–Rosja — Obowiązek uzasadnienia — Zasady pewności prawa oraz określoności prawa — Dostęp do rynku kapitałowego — Pomoc finansowa — Globalne kwity depozytowe (Global Depository Receipts) — Sektor naftowy — Wniosek o wykładnię pojęć „łupków” i „wód o głębokości przekraczającej 150 metrów” — Niedopuszczalność]

(2017/C 161/02)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek PJSC Rosneft Oil Company, dawniej OJSC Rosneft Oil Company

Strona pozwana: Her Majesty's Treasury; Secretary of State for Business, Innovation and Skills; Financial Conduct Authority

Sentencja

- 1) Wykładni art. 19, 24 i 40 TUE, art. 275 TFUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE w sprawie ważności aktu przyjętego na podstawie przepisów dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), takiego jak decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie, w brzmieniu ustalonym decyzją Rady 2014/872/WPZiB z dnia 4 grudnia 2014 r., pod warunkiem że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy albo kontroli zgodności tej decyzji z art. 40 TUE, albo kontroli legalności środków ograniczających przyjętych wobec osób fizycznych lub prawnych.
- 2) Badanie pytania drugiego nie wykazało istnienia jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ważności art. 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3, art. 7 oraz załącznika III do decyzji 2014/512, w brzmieniu ustalonym decyzją 2014/872, jak również art. 3, 3a, art. 4 ust. 3 i 4, art. 5 ust. 2 lit. b)–d), art. 5 ust. 3, art. 11 oraz załączników II i VI do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Federacji Rosyjskiej destabilizującymi sytuację na Ukrainie, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady (UE) nr 1290/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r.

Zasady pewności prawa i określoności prawa (*nulla poena sine lege certa*) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one stosowaniu przez państwo członkowskie sankcji karnych za naruszenia przepisów rozporządzenia nr 833/2014, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem nr 1290/2014, zgodnie z jego art. 8 ust. 1, zanim zakres tych przepisów, a w rezultacie zakres sankcji karnych za ich naruszenie, nie zostanie wyjaśniony przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- 3) Sformułowanie „pomoc finansowa” zawarte w art. 4 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 833/2014, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem nr 1290/2014, należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono realizacji płatności, jako takiej, przez bank lub przez inną instytucję finansową.

Wykładni art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 833/2014, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem nr 1290/2014, należy dokonywać w ten sposób, że zakazuje on wystawiania, z dniem 12 września 2014 r., globalnych kwitów depozytowych (Global Depositary Receipts) na podstawie umowy depozytowej zawartej z jednym z podmiotów wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia nr 833/2014, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem nr 1290/2014, także jeżeli owe kwity odnoszą się do akcji wyemitowanych przez taki podmiot przed tą datą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 11.5.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt – Niemcy) – Furkan Tekdemir, reprezentowany ustawowo przez Deryę Tekdemir i Nedima Tekdemira/Kreis Bergstraße.

(Sprawa C-652/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy między Unią Europejską a Turcją — Decyzja nr 1/80 — Artykuł 13 — Klauzula standstill — Prawo pobytu członków rodziny tureckiego pracownika należącego do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego — Ewentualne istnienie nadrzędnego względu interesu ogólnego uzasadniającego nowe ograniczenia — Skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi — Zobowiązanie obywateli państw trzecich w wieku poniżej 16 lat do posiadania zezwolenia na pobyt — Proporcjonalność)

(2017/C 161/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Furkan Tekdemir, reprezentowany ustawowo przez Deryę Tekdemir i Nedima Tekdemira

Strona pozwana: Kreis Bergstraße

Sentencja

Wykładni art. 13 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, załączonej do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy dokonywać w ten sposób, że cel polegający na skutecznym zarządzaniu przepływami migracyjnymi może stanowić nadrzędny wzgląd interesu ogólnego pozwalający uzasadnić środek krajowy wprowadzony po wejściu w życie tej decyzji w danym państwie członkowskim, który to środek nakłada na obywateli państw trzecich w wieku poniżej 16 lat obowiązek posiadania zezwolenia na pobyt do celów wjazdu do tego państwa członkowskiego i pobytu w tym państwie.

Środek taki nie jest jednak proporcjonalny w świetle zamierzonego celu, jeżeli szczegółowe zasady jego wykonania w odniesieniu do dzieci będących obywatelami państwa trzeciego urodzonych w danym państwie członkowskim, których jedno z rodziców jest pracownikiem tureckim zamieszkałym legalnie w tym państwie członkowskim, takich jak skarżący w sprawie w postępowaniu głównym, wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.